RECTOR & PROFESSORES P. ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS LECTORI S.

Multa atque præclara fœmineæ laudis argumenta ſunt, quæ capite ultimo libri Proverbiorum, inde à commate undecimo, alphabetico ordine congeruntur, & digniſſimus talium rerum arbiter PHILIPPUS MELANCHTON, non immeritò, ut SPECULUM HONESTÆ MATRONÆ vult conſiderari; at omnia [illegible] reliqua immane quantum exſuperat, quod com. 30. memoratur: FOEMINA TIMORIS DOMINI, (i. e. *Dominum verè timens, aut timori ejus plenè & ſincerè dedita*) HÆC CELEBRABITUR. Uti enim timor Dei, non quidem ſervilis ille, aut ſuperſtitioſus, quem ipſe VARRO apud AUGUSTINUM à religioſo vult abeſſe, ſed ingenuus & caſtus, qui ex Deo natis convenit, & in profundâ Numinis reverentiâ & ſollicitâ circumſpectione, ne quid committatur ipſi diſplicens aut exoſum, conſiſtit, tanquam omnis ſapientiæ initium, omniſque virtutis principium atque fons, cunctos ſine diſcrimine mortales decet, ita in primis huic quoque ſexui præcipuo ornamento, minimèque neceſſario adjumento eſt. Hic pias mentes perpetuò exſtimulat, ut ſpretis mundi illecebris, ſe totas Deo devoveant, & fugientes corruptionem pravòsque mores ſeculi, caſtam in timore converſationem conſpiciendam præbeant, *ornantes ſe verecundiâ & ſobrietate, uti decet mulieres profitentes pietatem per bona opera*, 1 Tim. II. 9. 10. Hic efficit, ut, & pro officii ratione rem domeſticam curare minimè negligant, & ſedulò tamen caveant, ne *cum Marthâ* nimium & *circa plurima* turbentur, ſed recordantes ſemper *unius illius, quo opus eſt, optimam & nunquam à ſe auferendam partem*, quam *cum Mariâ elegerunt*, ſervare allaborent. conf. Luc. X. 42. Hoc imbutæ, quærunt non ſolùm ad exemplum Diaconiſſarum primitivæ eccleſiæ prodeſſe, Chriſtianæque charitatis munia obire, ſed & inprimis poſt Deum *maritis ſuis placere*, 1 Cor. VII. 34. idque maximè, quod omnium piorum officium eſt, ad mutuam *provocationem amoris & bonorum operum* Hebr. X. 24. tum verò ante omnia cariſſimos liberos Deo lucrari, & verbis æquè ac factis ad pietatem omnéque virtutis genus maturè excitare atque adſueſcere ſummoperè annituntur. Quâ in re piarum Deique reverentium matrum ſtudium, tantò magis prodeſſe poteſt, quò familiariùs illæ cum liberis verſari conſueverunt. Expertus ſanè id non ſolùm TIMOTHEUS à teneris unguiculis erat Act. XVI. 1. & 1 Tim. IV. 6. ſed & ipſe Imperator M. ANTONINUS idem gratiſſimo animo agnoſcit, ſcribens Lib. I. de rebus ſuis § 3. ſe accepiſſe [illegible Greek] κ. τ. λ. A MATRE *pietatis ſtudium & largiendi promptitudinem, & abſtinentiam non ſolum à malo perpetrando, ſed & intendendo*, c. τ. Obfirmato, eodem hoc Numinis timore, animo, omnes moleſtias, omniáque vitæ hujus tædia, à quibus piæ mentes omnium minimè immunes eſſe ſolent, patienter tolerant, ſcientes nihil ſibi, niſi ejus nutu atque voluntate evenire, ipſamque, quâ eum proſequuntur reverentiam, flagitare, ut in ejus viis ſemper manſueto ſpiritu placidè acquieſcant, ſatis certæ *Deum propè adeſſe timentibus ipſum, illiſque adeò ſemper benè futurum*. Pſalm. LXXXV. 10. & Eccleſ. VIII 12. Hic ingenuus Dei timor igitur fons eſt, unde omnes à Paroemiaſte in antecedentibus enumeratæ peculiares virtutes, quas eodem imbuta fœmina, in quacunque relatione exſerit, manant; unde & meritò illis omnibus, ut maximi momenti, imò ut reliquarum omnium breve compendium & ſcaturigo ſubjungitur; tantòque adeò minus mirum eſt, quòd & externis prærogativis *gratiæ & formæ*, eundem omnibus modis præferat, dicens *Gratia nihil eſt & pulchritudo vanitas, ſed fœmina Dominum verè timens, hæc celebrabitur.* Quanti enim illæ etiam nonnunquam ab imperitis arbitris æſtimentur, neque veri nominis bona, neque perpetua, ſed fragilia & caduca ſunt, quæque ipſa ſuo carpuntur ſpatio, cùm contrà hic in Deum adfectus, veri nominis virtutem & nunquam intercituram gloriam pariat. Hinc non ſolùm ex ſpectabiliter omni laude dignæ ſunt, ſed & ab omnibus qui rem ſuo cenſere pretio nôrunt, maximus illis ſemper habitus eſt honos. Ipſe ſanè Spiritus S. earum nomina inſignibus encomiis exornata, perennaturis eccleſiæ annalibus inſeruit, ut in *ſanctis mulieribus, quæ quondam in eo ornatum ſuum poſuerunt* 1 Pet. III. 2 ſeqq. in illis *quæ Chriſtum tantâ pietate ſequebantur*. Marc. XV. 40. 41. & Luc. VIII. 2. in *Lydiâ Thyatirenâ* Act. XVI. 14. in Timothei aviâ *Loide*, inque ejuſdem matre *Eunice*, 2 Tim. I. 5. ut plures alias ſilentio præteream, patet. Quid? quòd gentes etiam, licèt vix aptum ſibi ipſius rei conceptum formarent, vel ipſa tamen nomina quibus hic adfectus innui aut exſeri ſolet, in præcipuâ laudis parte collocabant. Unde paſſim videas in Inſcriptionibus, illas ſuperbas RELIGIOSISSIMARUM, PIISSIMARUM, PIENTISSIMARUM, SANCTISSIMARUM FOEMINARUM titulis uti, iisque celebratiſſimarum matronarum, & fœminei ſexus decorum famam poſteris commendare, vel earundem EXIMIAM aut INFATIGABILEM PIETATEM invidendis laudibus extollere, apud *Gruterum* pagg. 317. 388. 448. 752. 821. Quis igitur non æquiſſimum cenſebit? ſi & hac ratione hodiè, quod ejus virtus meruit, perſolvere annitimur Nobiliſſimæ, & cùm multis aliis prærogativis, tum caſto inprimis Dei timore minimèque fucatâ pietate conſpicuæ Matronæ, JOHANNÆ ELISABETHÆ JUDITHÆ TESCHEMACHERÆ, admodum Venerandi atque Doctiſſimi Viri, HENRICI AHASVERI, SS. Theol. Doct. Ædis ad D. Virginis Paſtoris primarii perquàm honorandi, Conjugi omni exiſtimatione digniſſimæ. Naſcentem illam excepit A. MDCXCIX a. d. 27. Jul. totius fœderati belgii ocellus *Haga-Comitum*, ſacróque lavacro a. d. 30. in templo Germanorum ſacris dicato, tinxit. *Pater* illi fuit Vir *Nobiliſſ. Doctiſſ.* atque *Experientiſſimus* ABRAHAMUS TESCHEMACHERUS, *Comes Palatinus, Conſiliarius & Pro-Syndicus* in Academiâ Paduanâ, tum verò *Archiater* primùm Haganus, dein Colonienſis celebratiſſimus. *Mater*, *Nobiliſſima* atque *laudatiſſima Matrona*, ANNA GERTRUDIS CRAMERA. In *paterno ſtemmate* celebratur, *Avus*, T. T. ISAACUS TESCHEMACHERUS, Magnarius ex præcipuis, urbiſque *Elverfeldiæ*, in ducatu Montano, *Conſul* meritiſſimus. *Avia*, T. T. JUDITHA BERNSAVIA. *Proavus*, T. T. JOHANNES TESCHEMACHERUS, in modo laudatâ urbe quoque Negotiator honeſtiſſimi nominis. *Proavia*, T. T. ANNA BRUSIA. *Maternam ſtirpem ornat Avus*, T. T. FRIDERICUS WINANDUS CRAMERUS, JCTus inclytus, & Sereniſſimo Electori Brandeburgico, *Wetteræ & Schwelmiæ* [illegible] *Avia*, T. T. JOHANNA LUTTRINGSHAUSIA, filia T. T. ABRAHAMI LUTTRINGSHAUSII, mercatoris Colonienſis primarii, & T. T. JOHANNÆ A MASTRICHT, Excellentiſſimi urbis quondam noſtræ Syndici, GERHARDI A MASTRICHT, fratre CORNELIO natæ, quæ hic loci A. MDCCXXVII. a. d. XVI. April. diem ſuum obiit, inque eadem D. Virginis æde, quæ hodiè optimæ neptis exuvias recipiet, quieſcit. *Proavus*, T. T. JOHANNES CRAMERUS, *Judex Wetteræ*, cui Pater obtigit ejuſdem nominis, qui A. MDCXXVIII puriorum ſacrorum causâ ex miniſterio Ducis Palatini Neoburgenſis in illud Sereniſſ. Electoris Brandeburgenſis tranſiit, & primùm *Emmerici Judex* & à rationibus conſtitutus, dein autem *Schwelmiæ* & *Burggravius* A. MDCLVIII. fatis functus eſt. *Proavia*, T. T. CATHARINA TESCHEMACHERA, Elverfeldiâ oriunda. Hoc genere nata, ut eodem quoque per omnia digna evaderet, amantiſſimi Parentes ſollicitâ educatione omnem operam impenderunt, neque quicquam eorum omiſerunt, quæ huic ſexui ornamentum conciliare valent. Ut ſolidâ inprimis caſtiſſimorum ſacrorum cognitione imbueretur, cui rei non ſatis commoda occaſio Coloniæ ſuppetebat, maturè jam ad cognatos *Hannoveram, Duisburgum, Arnhemium* atque *Elverfeldiam* miſſa eſt. Sic in omne virginei ordinis decus, ut ſuorum delicium, feliciter ſuccrevit, donèc ejus dotibus allectus, ſupra laudatus, Vir *perquàm Reverendus atque eruditiſſimus* HENRICUS AHASVERUS ei, ut digniſſimâ tori ſociâ, potiretur, celebratis Coloniæ A. MDCCXXII. a. d. 18. Decembr. connubialibus ſacris. Conjugium hoc largâ Dei manu multis prærogativis, in primis verò octo liberis diatum eſt. 1. Primogenitus *filiolus* erat, ſed mortuus A. MDCCXXIII. a. d. 4. Novembr. in lucem editus. Abundè quidem hoc damnum reparatum videbatur A. MDCCXXIV. a. d. 15. Octob. 2. & 3. gemellâ prole *Johanna Gertrude & Henrico Balduino*; verùm & hoc gaudium perbreve fuit, cùm illa jam 20. ejuſdem menſis die, hic verò anno inſequente a. d. 25. Febr. iterum exſpiraret. Hinc 4. excepit A. MDCCXXV. a. d. 18. Sept. præſtantiſſimus, & tam diligentiæ laude quàm morum honeſtate maximè commendabilis juvenis JOHANNES ABRAHAMUS, qui etiamnum in Ill. Lyceo noſtro Juris ſtudio ſtrenuiſſimam operam navat. Sequebantur hunc ſucceſſivè 5. 6. & 7. *filiola*, A. MDCCXXVIII. a. d. 17 Dec. & duo filii, *Clemens Wilhelmus* A. MDCCXXX. a. d. 27. April. & *Henricus David* A. MDCCXXXIV. a. d. 4. Maj. nati; verùm & hi omnes in teneriori ætate, fatis ceſſerunt, illa quidem ſtatim poſt ſex à nativitate horas, ille A. MDCCXXXVI a. d. 25. Maj. hic autem 10. dies ante, ejuſdem nempe anni menſiſque die 15. Reſtat 8. ultima, quæ divinâ quoque benignitate adhuc ſuperat, melliſſima & egregia quæque ſpondens *Virgo* CATHARINA ELISABETHA, A. MDCCXXXVII. a. d. 21. Aprilis, in hoc mundi theatrum introducta, quam Supremum Numen, ut vivam optimæ matris [illegible], virtutumque hæredem, una cum ornatiſſimo fratre, in reverendi admodum Parentis gaudium atque ſolatium feliciſſimè porrò adoleſcere jubeat. Vitæ rationem uti piè defuncta laudabiliter admodum inſtituit, ita ejuſdem quoque memoria bonis cara manebit. Gaudebat illa [illegible] plurimarum rerum, inprimis verò ſubliminorum veritatum cognitione, quam & lectione optimorum librorum, & ſedulo atque attento publicorum gratiæ mediorum uſu, novis indies incrementis augebat, ad exemplum Hannæ *vix recedens à templo, ſed Deo die noctuque ſerviens* Luc. II. 37. Gloria ſummi Numinis ipſi præcipuè cordi erat, neque unquam magis excitata cernebatur, quam ubi in talibus rebus occupatæ eſſe liceba[t], [illegible] una cum aliis ad amorem ejus & Servatoris incendi poterat. Omnes ejus actiones ſinceram Dei reverentiam ſpirabant, & ut uno verbo omnia complectamur, omnium illarum, apud veteres celeberrimarum [illegible]orum, quarum nomina prænominibus ſuis exprimebat, exempla imitari annitebatur. Nam &, quod de JUDITHA [illegible] ELISABETHA [illegible] Luc. I. 6. [illegible] JOHANNA [illegible] Luc. VIII. 3. [illegible] a. d. XX. [illegible] circa XI. [illegible] D. P. Bremæ a. d. XXIV. April. A. ciↄIↄccXLVII.

1747. q 24½
75.

RECTOR & PROFES
ILLUSTRIS SCHOLÆ BR
LECTORI S.

Multa atque præclara fœmineæ laudis argumenta
mate undecimo, alphabetico ordine congeruntur, & dign
SPECULUM HONESTÆ MATRONÆ vult conſiderari; at omnia
MINI, (i. e. *Dominum verè timens*, aut *timori ejus plenè & ſincerè dedita*
ipſe VARRO apud AUGUSTINUM à religioſo vult abeſſe, ſed ingen
ctione, ne quid committatur ipſi diſplicens aut exoſum, conſiſtit, tan
mortales decet, ita in primis huic quoque ſexui præcipuo ornamento,
illecebris, ſe totas Deo devoveant, & fugientes corruptionem pravóſque mores ſeculi, caſtam
decet mulieres profitentes pietatem per bona opera, 1 Tim. II. 9. 10. Hic efficit, ut, & pro offici
nimium & *circa plurima* turbentur, ſed recordantes ſemper *unius illius*, *quo opus eſt*, *optima*
Luc X. 42. Hoc imbutæ, quærunt non ſolùm ad exemplum Diaconiſſarum primitivæ eccleſiæ
cere, 1 Cor. VII. 34. ídque maximè, quod omnium piorum officium eſt, ad mutuam *provocation*
verbis æquè ac factis ad pietatem omnéque virtutis genus maturè excitare atque adſueſcere ſumm
poteſt, quò familiariùs illæ cum liberis verſari conſueverunt. Expertus ſanè id non ſolùm T
TONINUS idem gratiſſimo animo agnoſcit, ſcribens Lib. I. de rebus ſuis § 3. ſe accepiſſe
γενέσθαι τοιαύτης. κ. τ. λ. A MATRE *pietatis ſtudium & largiendi promptitudinem*, *& abſtinenti*
animo, omnes moleſtias, omniáque vitæ hujus tædia, à quibus piæ mentes omnium minimè im
ipſámque, quâ eum proſequuntur reverentiam, flagitare, ut in ejus viis ſemper manſuero ſpiritu
rum. Pſalm. LXXXV. 10. & Eccleſ. VIII 12. Hic ingenuus Dei timor igitur fons eſt, unde om
in quacunque relatione exſerit, manant; unde & meritò illis omnibus, ut maximi momenti,
rum eſt, quòd & externis prærogativis *gratiæ* & *formæ*, eundem omnibus modis præferat, dic
Quanti enim illæ etiam nonnunquam ab imperitis arbitris æſtimentur, neque veri nominis bona,
adfectus, veri nominis virtutem & nunquam interituram gloriam pariat Hinc non ſolùm eo
illis ſemper habitus eſt honos. Ipſe ſanè Spiritus S. earum nomina inſignibus encomiis exorna
ſuum poſuerunt 1 Pet. III. 2. ſeqq. in illis *quæ Chriſtum tantâ pietate ſequebantur*. Marc. XV. 40.
matre *Eunice*, 2 Tim. I. 5. ut plures alias ſilentio prætereram, patet. Quid? quòd gentes etiam
innui aut exſeri ſoler, in præcipuâ laudis parte collocabant. Unde paſſim videas in Inſcriptioni
SIMARUM FOEMINARUM titulis uti, iiſque celebratiſſimarum matronarum, & fœminei ſe
TEM invidendis laudibus extollere, apud *Gruterum* pagg. 317. 388. 448. 752. 821. Quis igitur no
Nobiliſſimæ, & cùm multis aliis prærogativis, tum caſto inprimis Dei timore miniméque fuca
admodum Venerandi atque Doctiſſimi Viri, HENRICI AHASVERI, SS. Theol. Doct. &
mæ. Naſcentem illam excepit A. MDCXCIX. a. d. 27. Jul. totius fœderati belgii ocellus H
illi fuit Vir *Nobiliſſ. Doctiſſ.* atque *Experientiſſimus* ABRAHAMUS TESCHEMACHERUS,
Haganus, dein Colonienſis celebratiſſimus. *Mater*, *Nobiliſſima* atque *laudatiſſima Matrona*,
TESCHEMACHERUS, Magnarius ex præcipuis, urbíſque *Elverfeldiæ*, in ducatu Montano,
SCHEMACHERUS, in modo laudatâ urbe quoque Negotiator honeſtiſſimi nominis. *Proavi*
CRAMERUS, JCTus inclytus, & Sereniſſimo Electori Brandeburgico, *Wetteræ & Schwelmiæ*,
TRINGSHAUSII, mercatoris Colonienſis primarii, & T. T. JOHANNÆ A MASTRICHT,
LIO natæ, quæ hîc loci A. MDCCXXVII. a d XVI. April. diem ſuum obiit, ínque eadem D. Vir
MERUS, *Judex Wetteræ*, cui Pater obtigit ejuſdem nominis, qui A. MDCXXVIII puriorum
genſis tranſiit, & primùm *Emmerici Judex* & à rationibus conſtitutus, dein autem *Schwelmiæ*
CHERA, Elverfeldiâ oriunda. Hoc genere nata, ut eodem quoque per omnia digna evaderet,
omiſerunt, quæ huic ſexui ornamentum conciliare valent. Ut ſolidâ inprimis caſtiſſimorum
jam ad cognatos *Hannoveram*, *Duisburgum*, *Arnhemium* atque *Elverfeldiam* miſſa eſt. Sic in om
laudatus, Vir *perquàm Reverendus atque eruditiſſimus* HENRICUS AHASVERUS eâ, ut dign
ſacris. Conjugium hoc largâ Dei manu multis prærogativis, in primis verò octo liberis ditatum
Abundè quidem hoc damnum reparatum videbatur A. MDCCXXIV. a. d. 15. Octob. 2. & 3. gem
illa jam 30. ejuſdem menſis die, hic verò anno inſequente a. d. 25. Febr. iterum exſpiraret. Ho
honeſtate maximè commendabilis juvenis JOHANNES ABRAHAMUS, qui etiamnum in Ill.
A. MDCCXXVIII. a. d. 27. Dec. & duo filii, *Clemens Wilhelmus* A. MDCCXXX. a. d. 27. April
fatis ceſſerunt, illa quidem ſtatim poſt ſex à nativitate horas, iſte A. MDCCXXXVI. a. d. 25.
quoque benignitate adhuc ſuperat, mellitiſſima & egregia quæque ſpondens *Virgo* CATHARIN
Supremum Numen, ut vivum optimæ matris ἐκτυπον, virtutúmque hæredem, unà cum ornatiſſimo fratre,
uti piè defuncta laudabiliter admodum inſtituit, ita ejuſdem quoque memoria bonis cara manebit. Gaude
librorum, & ſedulo atque attento publicorum gratiæ mediorum uſu, novis indies incrementis augebat, ad
cipuè cordi erat, neque unquam magis excitata cernebatur, quam ubi in talibus rebus occuparae eſſe licebat,
rentiam ſpirabant, & ut uno verbo omnia complectamur, omnium illarum, apud veteres celebratiſſimarum
JUDITHA ſuâ, ſive jam vera illa, ſive perſonata fuerit, Apocryphi libri Auctor refert Judith. cap. VIII. com. 7.
dum cum ELISABETHA, prodromi Servatoris matre, Luc. I. 6. *juſtitiæ coram Deo ſtudebat, atque incedere quærebat in omnibus præ*
bris ſuis) *lubens miniſtrabat de bonis ſuis*, unde & non pauci, ab ipſâ in occulto recreati, longiorem ei vitam, ardentibus à Deo pr
à primulâ ætate debiliori ſemper valetudine uſa eſt, unde aëris inclementia, minimæque res adverſæ animum æquè ac corpus
quibus omnibus tamen ſollicitè obſervatâ diætâ, exquiſitiſſimiſque remediis mox obex poni medeláque adferri ſolebat; ita anni
ſeos indicia prodiderunt, quibus paucis hebdomadibus vires omnes ita proſtratæ atque exhauſtæ ſunt, ut, per quatuordecim circ
ſubduceretur. Tu, Lector, ſi ſapis AUDI OMNIUM RERUM FINEM. TIME DEUM EJUSQUE PRÆCEPTA SERVA, HOC ENIM OMNES

ROFESSORES P.
LÆ. BREMENSIS
ORI S.

ſunt, quæ capite ultimo libri Proverbiorum, inde à com-
nus talium rerum arbiter PHILIPPUS MELANCHTON, non immeritò, ut
n reliqua immane quantum exſuperat, quod com. 30. memoratur: FOEMINA TIMORIS DO-
ÆC CELEBRABITUR. Uti enim timor Dei, non quidem ſervilis ille, aut ſuperſtitioſus, quem
k caſtus, qui ex Deo natis convenit, & in profundâ Numinis reverentiâ & ſollicitâ circumſpe-
n omnis ſapientiæ initium, omníſque virtutis principium atque fons, cunctos ſine diſcrimine
timéque neceſſario adjumento eſt. Hic pias mentes perpetuò exſtimulat, ut ſpretis mundi
timore converſationem conſpiciendam præbeant, *ornantes ſe verecundiâ & ſobrietate, uti*
ratione rem domeſticam curare minimè negligant, & ſedulò tamen caveant, ne *cum Marthâ*
nunquam à ſe auferendam partem, quam *cum Mariâ elegerunt*, ſervare allaborent. conſ.
s prodeſſe, Chriſtianaéque charitatis munia obire, ſed & inprimis poſt Deum *maritis ſuis pla-*
moris & bonorum operum Hebr. X. 24. tum verò ante omnia cariſſimos liberos Deo lucrari, &
â annituntur. Quâ in re piarum Deíque reverentium matrum ſtudium, tantò magis prodeſſe
THEUS à teneris unguiculis erat Act. XVI. 1. & 1 Tim. IV. 6. ſed & ipſe Imperator M. AN-
ς μητρὸς τὸ θεοσεβὲς, καὶ μεταδοτικὸν, καὶ ἀφεκτικὸν οὐ μόνον τοῦ κακοποιεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπὶ ἐννοίας
non ſolùm à malo perpetrando, ſed & intendendo, cet. Obfirmato, eodem hoc Numinis timore,
nes eſſe ſolent, patienter tolerant, ſcientes nihil ſibi, niſi ejus nutu atque voluntate evenire,
cidè acquieſcant, ſatis certæ *Deum propè adeſſe timentibus ipſum, illis*que adeò ſemper *benè futu-*
à Paroemiaſte in antecedentibus enumeratæ peculiares virtutes, quas eodem imbuta fœmina,
t reliquarum omnium breve compendium & ſcaturigo ſubjungitur; tantóque adeò minus mi-
: *Gratia nihil eſt & pulchritudo vanitas, ſed fœmina Dominum verè timens, hæc celebrabitur.*
ue perpetua, ſed fragilia & caduca ſunt, quaéque ipſa ſuo carpuntur ſpatio, cùm contrà hic in Deum
editæ omni laude dignæ ſunt, ſed & ab omnibus qui rem ſuo cenſere pretio nôrunt, maximus
perennaturis eccleſiæ annalibus inſeruit, ut in *ſanctis mulieribus, quæ quondam in eo ornatum*
& Luc. VIII. 2. in *Lydiâ Thyatirenâ* Act. XVI. 14. in Timothei aviâ *Loïde*, ínque ejuſdem
icèr vix aptum ſibi ipſius rei conceptum formarent, vel ipſa tamen nomina quibus hîc adfectus
, illas ſuperbis RELIGIOSISSIMARUM. PIISSIMARUM. PIENTISSIMARUM. SANCTIS-
decorum famam poſteris commendare, vel earundem EXIMIAM aut INFATIGABILEM PIETA-
æquiſſimum cenſebit? ſi & hac ratione hodiè, quod ejus virtus meruit, perſolvere annitimur
ietate conſpicuæ Matronæ, JOHANNÆ ELISABETHÆ JUDITHÆ TESCHEMACHERÆ,
d æd. D. Virginis Paſtoris primarii perquàm honorandi, Conjugi omni exiſtimatione digniſſi-
-Comitum, ſacróque lavacro a. d. 30. in templo Germanorum ſacris dicato, tinxit. *Pater*
s Palatinus, *Conſiliarius* & *Pro-Syndicus* in Academiâ Paduanâ, tum verò *Archiater* primùm
NA GERTRUDIS CRAMERA. In *paterno ſtemmate* celebratur, *Avus*, T. T. ISAACUS
nſul meritiſſimus. *Avia*, T. T. JUDITHA BERNSAVIA. *Proavus*, T. T. JOHANNES TE-
T. T. ANNA BRUSIA. *Maternam ſtirpem* ornat *Avus*, T. T. FRIDERICUS WINANDUS
tionibus *Avia*, T. T. JOHANNA LUTTRINGSHAUSIA, filia T. T. ABRAHAMI LUT-
cellentiſſimi urbis quondam noſtræ Syndici, GERHARDI A MASTRICHT, fratre CORNE-
is æde, quæ hodiè optimæ neptis exuvias recipiet, quieſcit. *Proavus*, T. T. JOHANNES CRA-
crorum causâ ex miniſterio Ducis Palatini Neoburgenſis in illud Sereniſſ. Electoris Brandebur-
Hooggravius A. MDCLVIII. fatis functus eſt. *Proavia*, T. T. CATHARINA TESCHEMA-
mantiſſimi Parentes ſollicitâ educatione omnem operam impenderunt, neque quicquam eorum
rorum cognitione imbueretur, cui rei non ſatis commoda occaſio Coloniæ ſuppetebat, maturè
virginei ordinis decus, ut ſuorum delicium, feliciter ſuccrevit, donèc ejus dotibus allectus, ſupra
ſimâ tori ſociâ, potiretur, celebratis Coloniæ A. MDCCXXII. a. d. 18. Decembr. connubialibus
ſt. 1. Primogenitus *filiolus* erat, ſed mortuus A. MDCCXXIII. a. d. 4. Novembr. in lucem editus,
â prole *Johanna Gertrude* & *Henrico Balduino*; verùm & hoc gaudium perbreve fuit, cùm
4. excepit A. MDCCXXV. a. d. 18. Sept. præſtantiſſimus, & tam diligentiæ laude quàm morum
eo noſtro Juris ſtudio ſtrenuiſſimam operam navat. Sequebantur hunc ſucceſſivè 5. 6. & 7. *filiola*,
Henricus David A. MDCCXXXIV. a. d. 4. Maj. natus; verùm & hi omnes in teneriori ætate,
j. hic autem 10. dies ante, ejuſdem nempe anni menſíſque die 15. Reſtat 8. ultima, quæ divinâ
ELISABETHA, A. MDCCXXXVII. a. d. 21. Aprilis, in hoc mundi theatrum introducta, quam
n reverendi admodum Parentis gaudium atque ſolatium feliciſſimè porrò adoleſcere jubeat. Vitæ rationem
inſigni plurimarum rerum, inprimis verò ſublimiorum veritatum cognitione, quam & lectione optimorum
mplum Hannæ *vix recedens à templo, ſed Deo die noctéque ſerviens* Luc. II. 37. Gloria ſummi Numinis ipſi præ-
ibus unà cum aliis ad amorem ejus & Servatoris incendi poterat. Omnes ejus actiones ſinceram Dei reve-
minarum, quarum nomina prænominibus ſuis exprimebat, exempla imitari annitebatur. Nam &, quod de
rpâdem quod valdè Deum timeret, in illâ verè locum habebat, & dictis factíſque, tam erga Deum quam proximum, demonſtratum dabat,
juribus Domini ſine reprehenſione: & cum JOHANNA Chuzæ uxore Luc. VIII. 3. *Servatori* (ſi non immediatè, mediate certè in mem-
expetere non deſtiterunt. At fruſtrà tamen id fuit, cùm impletus eſſet fixus ipſi, à ſupremo vitæ arbitro, terminus. Uti enim inde
huic inprimis rheumatiſmos, impetuoſiorem ſanguinis motum, difficiliorem reſpirationem, aliáque incommoda attrahere poterant,
ſpatio catarrhales morbi in febrim hecticam cum continuâ tuſſi degenerare cœperunt, unde ſe ſub initium hujus anni ſubitò plenæ phti-
s lecto tantùm adfixa, a. d. XX. labentis menſis, circa XI. matutinam placidâ, &, ut nulli dubitamus, beatâ morte, vitæ hujus ærumnis
r! P. P. Bremæ a. d. XXIV. April. A. cIↄIↄccXLVII.